

Budapest 1933. Máj 2
Vilma Királynő ut 32

Kedves Barátom!

Teleségemmel együtt hálával köszönjük a számos,
igen szép legyább alkotásodnak reprodukcióját!
Őszinte örömmel konstatáljuk, hogy még ma is hűen
ragaszkodol a „sempre avanti” mottohoz és fiatalos
erővel, mindig több és több meggyőződéssel, szélesebben
terjed ki festői benyomásaidat. Képzelem, milyen
üdeknék, frisseknék hatnak képeid és mennyire bi-
zalommal lehet ilyen frissen festett olajfestmények
jövője felé tekinteni! Utóbbi állásodon különösen
a ma reggel látott, néhány nap múlva megnyitandó
Lolz emlékkiállítás alkalmából jutott eszembe.
Olyan számos igen bájos képet festett ez a renaktívul
kedves művésznők! Milyen kár, hogy művének nagy
része már ma, halála után 30 évvel annyira törtre,
ment, hogy csak igen képzelt, lapaszerű restaurátor
gondos munkája tudná az ideő festmények jövőjét

Vertosilani.

A festők legnagyobb része persze a mostani festőanyag rossz voltában keresi a romlás okát, pedig minden igazuk, mert nem a festékek, hanem inkább a festők rosszak, nem respektálják az anyag tulajdonságait. Lotz mesterünk képeinek romlását a legtöbb esetben a helytelen eljárás, a lempera- és az olajfesték rétegek helytelen kombinálása és egyéb technikai hibák, gyakran a rosszul megválasztott alap is okozták.

Nemelőrszágham igen kedvemesen eltöltött nyári után az erdőben különösen szép és napos szeptembert feleségem Leányfalun épült, a Duna melleli villájában töltöttük. Marqulom beleszeredtek új otthonába és nagy öröme van benne!

Kérlek fogadd még egyszer köszönetünket, hogy ilyen szép módon megemlékezel rólunk adva magadról életjelt és légy meggyőződve, hogy mindig nagyrabecsüléssel és szeretettel gondolunk rád.

Ballo Éde és neje